ગુલે ખુશરંગ

ઉર્ફે

માશુકે બુલબુલ.

છટા ભાગ.

રચનાર તથા છપાવી પ્રસીધ કરનાર.
શા. એચ. એસ હરી એન્ડ કો. ના માલેક
લછમનદાસ ગુપ્તા.
બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ.
ઠી. ફાકલેન્ડરોડ ખેતવાડી, માનેક બિલ્ડીંગ
પોસ્ટ નં. ૪-મુંબઇ.

આવૃત્તિ ૧ લી Ahmedabad. પ્રત ૨૦૦૦
મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે છાપ્યું.
ફેબરવારી સન ૧૯૧૧ સંવત ૧૯૬૭

કી. ૦-૧-૦

માશુકે બુલબુલ.

હમદ ખુદાએ પાક.

આ જગ દેખના મંજુર જલ્વા અપની કુદરતકા.
ખાયા ખીલ્વતે મખફી સે કયા કયા બાબ સીનતકા.
લીખું કયા રાજ પિન્હાં મંય ખુદા કી શાનો શૌકત કા
બડહાકર હુસ્ને અહમદ કો દીખાયા જોશ ઉલ્ફત કા.
કીયા તય્યાર જિસદમ જિસ્મે નુરી રહમતે આલમ.
આગ ઉનકે રૂખસારોં પે નકશા અપની સુરત કા,
વારા નુરે કુદરત સે ખુદા ને નુરે વહદત કો,
દીખાયા નુરે વહદત સે તમાશા અપની કુદરતકા,
ખુદા વ મુસ્તફા કો દેખતા હું જરરે જરરે મે.
ખુલા હય મુઝપે જબસે મોમનો ઇસરારે વહદત કા.
મંય નાજાં હું ખુદાવંદા હુઆ જબસે મુઝે હાસીલ.
ભરોસા તેરી રહમત કા મહમદ કી શફાઅત કા.
નહી કુચ્છ આરજુ દીલમે સીવા ઇસકે રહી "કૈફી."
અત.હો મુઝકો જામે વસ્લ ઉસ દરયાએ રહમત કા.

ગઝલ "મુમ્તાજ"

દીખાદો ચહેરએ અન્વર ખુદારા યા રસુલુલ્લાહ
કે મુઝકો સદમએ ફુરકત ને મારા યા રસુલુલ્લાહ.
ખુદાકે વાસ્તે અબતો બુલાલો મુઝકો ચોખટ પર
નહીં ઇસસે સિવા ફુરકત ગવારા યા રસુલુલ્લાહ.
બુલાલો ગર મદીને મે તો કયદે ગમ સે છુટ જાવું.
નહીં અબ હિંદ મે અપના ગુજારા યા રસુલુલ્લાહ.
ભવંર મે.આ પડી કિશ્તી કીનારે પર લગા દીજે.
હવાએ લુત્ફકો કરકે ઇશારા યા રસુલુલ્લાહ.
નહીં "મુમતાજ" કો એસા ગમે ફુરકત કે વો જીતા.
ઉમેદે વસ્લ કા કુચ્છ હય સહારા યા રસુલુલ્લાહ.

ગજલ "કયફ"

બસ મેરે હક મેં તો બસ હય એક નજર ભી દેખના.

અય ખુદા કે દેખને વાલે ઇધર ભી દેખના.
ઇસમે જખ્મે જુર્મે કારી ઉસ્મે દાગે મોઆસીયત.
યા ગ્હોમદ સાથ હી દીલકે જીગર ભી દેખના.
અર્શ તખ્ત અલ્લાહ કા ઔર ખાક નાલીને રસુલ.
દેખને કી બાત હય શાને બશર ભી દેખના.
રૂખ શફાઅત કા ઇધર હય હો રહેગી મગફરત.
ફુલ તો અય આસીયો દેખા સમર ભી દેખા.
બ્હેરે ઉમ્મત હય દુઆ સર ભી ખુલા હય આપકા.
બાંધ રખ્ખી હય શફાઅત પર કમર ભી દેખના.
હય ઉમેદે ચશ્મે રહમત આર હવસ કે સાથ હય.
દેખકર એકબાર ફિર બારે દીગર ભી દેખના.
તુમ મુઝે દોજખ મે લે જાઓ વોહ દેખેં આંખ સે.
અય ફરીસ્તો ય્હ ન હોગા હોકે સર ભી દેખના.
ખેર સે ખયરૂલ બશર કા સામના હોને તો દો.
મેટ દેંગે ફિતનએ ઇસયાં કા શર ભી દેખના.
"કયફ" મયકશ તો નીગાહે લુત્ફ કા મુશ્તાક હય.
એક નજર અય સાકીએ કૌસર ઇધર ભી દેખના.

ગજલ "ફારસી મુમ્તાજ"

ગહે કાઅબા ગહે બુતખાના દીદમ
બ્હેર સુ જલવએ જાનાના દીદમ.
મનમ આં બાદા કશ દર એન મસ્તી.
જમાલે યાર દર પયમાના દીદમ.
ચો ખુરદમ ગોનેહા દર બહરે વ્હદત.
હમે દર હાજયક દર દાના દીદમ.
જ—આલમ હસ્ત અવ રા રસ્મ બાજી.
વલે અજ આરકાં બે ગાના દીદમ.
ચો અજ પીરે મુગાં બેયત નમુદમ.
હજારાં જલ્વા દર મયખાના દીદમ.
જહાં હર જાએ ગોયદ યાર મારા.

બસા હયરત કે મન યકજા ન દીદમ.
બ—શાને પીર ખુદ "મુમ્તાજ" વલ્લાહ.
અજબ અન્દાજ દુરવેશાના દીદમ.

ગજલ "કયફ"

અપને આશીક કો મીટાના યાર કા.
હય યહ ઉલ્ફત આજમાના યાર કા.
જિસકો દેખો હય યગાના યાર કા.
ભર રહા હય દમ જમાના યાર કા,
થા મેરા દીલ હી ઠીકાણા યાર કા.
સોદ મેને હી ન જાના યાર કા.
હર જગહ પાયા ઠીકાણા યાર કા.
હર જગહ હય આસ્તાના યાર કા.
ઉસકે કહને મે ખુદાઇ હો અગર.
દીલ સે કહના જિસને માના યાર કા.
નફસે બદ ખસલત કે કહને મે રહા.
ઓર કહા મેને ન માના યાર કા.
જલવા ગર હર શકલ કે પ્રદે મે હય,
ખુલ રહા હય મુંહ છુપાના યાર કા.
તુઝકો અય વ્હશત કસમ હય યાર કી.
મુઝ કો દીવાના બનાના યાર કા.
ગમ દીયા હય શાદમાની કે લિયે.
મહરબાની હય સતાના યાર કા,
અપની હસ્તી ખોતો પાયગા ઉસે.
"કયફ" યોં મુશકિલ હય પાના યાર કા.

નાયત શરીફ.

આતી થી સદા યહ વસલ કી શબ મહબુબ હમારા ખુબબના
કહેતા થા યહઆપ હીહુસને અજલ મેરે અર્શ કા તારા ખુબબના
ચઢે જબકે બુરાક પ શાહે અરબ કરતે થે નજારા ચર્ખપેસબ
અ.દમને કહા હવ્વા દેખો ફરજંદ તુમહારા ખુબ બના.

બનઠનકેચલા જો વોહ માહેતાબકા સુએ અર્શબરીં બ—હુજુરે ખુદા
કહેતા થા હરેક અરશી યેહ ખડા મેરે હક કા પ્યારાખુબબના
પ્હોંચે જો કરીબે અર્શે બરીં મેહબુબ ખુદાએ અજ્જો સમાં.
બે પરદા યેહ હકને સાફ કહા મેરે નુરકા પ્યારાખુબ બના.
બાંકી વોહ અદા નીચી વોહ અબા અમ્મામએ તહો સલ્લે અલ્લાહ.
સદકે હોકર કહતે થે મલક યેહ તર્જ ન્યારા ખૂબ બના.
વોહ સદર નશીને તખ્ત બના જલ્વા આરાએ ફલક જો હુઆ
આદમને કહા ફરજંદ મેરા યેહ લાડ દુલારા ખુબ બના.
ચલો દેખેં સખા જલવએ નબી આપસમે થી હુરેં કહેતી સભી
જાતા હય જો યેહ અસરા કા બના આંખોં કાનજાર ખુબ બના,
ચડે દોશે નબી પે જો શેરે ખુદા પએ શૂશતને કાબએ રબ્બુલઅલા
જિન્નતસે યેહ દી હુરોંને સદા યેહ નુર દુબારા ખુબ બનાં.
તિરછી ચિતવન ભોલી સુરત જોબન વોહ કયામત કદ આફત.
મુશકીં ગેસૂ આંખેં જાદુ " કયફી " યેહ ખુદારા ખુબ બના.

કવ્વાલી "અકબર."

અપની જુલ્ફોં પે ન હોને દીયા કુરબાં તુને
હિન્દ મે છોડ દીયા કરકે મુસલમાં તુને.
કૌન લેતા થા ખબર હમસે ગુન્હગારોંકી
બખ્શવાયા હમેં યા શાફાએ ઇસ્યાં તુને.
રહ ગયે ચરખે ચહારૂમ પે જનાબે ઇસા.
તય કીયે હફ્ત સમાવાત કે મયદાં તુને.
યા ઇલાહી શબે મયરાજ કીયે થે કયા કયા.
અર્શ પર દાઅવતે મ્હેબુબ કે સામાં તુને.
લેલી ઉમ્મત કે ગુનાહોં કો અહદને કીમત.
દે દીયા જંગે અહદ મે દુરે દન્દાં તુને.
અપને કદમોં મે જગહ દી તો યેહ સમઝુંગા મેં.
મુર કો બખ્શ દીયા તખ્તે સુલેમાં તુને.
શુકર કરતા હય ઇલાહી તેરે દર પર " અકબર "
કે બનાયા ઇસે અહમદ કા સના ખ્વાં તુને.

ગજલ "દાગ"

મેરે દીલકો દેખ કર મેરી વફા કો દેખકર
બન્દે પ્રવર મુન્સફી કરના ખુદા કો દેખકર.
દીલ લગાના થા જમાને કી હવા કો દેખકર.
આશના કો દેખકર ના આશના કો દેખકર.
મંયને પુંછા થા મીલોગે દીનકો તુમ યા શતકો.
મુસકરાએ અપની વોહ જુલ્ફે દુતા કો દેખકર.
દીલરૂબા મેરે મેરા દીલ હાથ સે જાતા રહા.
તેરી ભોલી સુરત ઔર નાજો અદા કો દેખકર.
હજરતે જાહિદ હમારી છેડ કી આદત નહીં
ગુદ ગુદી હોતી હય દીલમેં પારસાકો દેખ કર.
અયરને કી બેવફાઇ સબકી શામત આગઇ.
આગ હો જાતે હંય વોહ અહલે વફા કો દેખ કર.
દિલ રૂબા ભી શર્મ ભી શોખી ભી દીલ કિસકિસકો દું.
ઇસ અદા કો દેખકર યા ઉસ અદા કો દેખ કર.
ઉસને હયરતસે કહા દેખી જો લયલા કી શબીહ.
કયસ દીવાના હુઆ થા ઇસ બલા કો દેખ કર.
ગ્યરને મ્હેંદી લગાઇ ઉસકે હાથોં મે જો "દાગ."
ખુન આંખોં મે ઉતર આયા હિના કો દેખ કર.

ગજલ (જલીલ જાંનશીન જનાબ અમીર મીનાઇ સાહેબ)

મય ઇશ્કે મહમદ કી મેરે દીલ મે ભરી હય.
ઉતરી હુઇ ય્હ શીશએ નાજુક મે પરી હય.
મએરાજ મે થી જો દમે દીદારે ઇલાહી.
અબ તક વહી મસ્તી તેરી આખોં મે ભરી હય.
દુન્યા કી ન ખ્વાહિશ હય ન ઉકબા કી હવસ હય.
વોહ ઔર હવા હય જો મેરે સરમે ભરી હય.
નામ આપકા લેલેકે જો ભરતા હું મેં નાલે.
આલમકો તમાશા મેરી શોરીદા સરી હય.
રોજે પે પડી લોટતી હંય સબ કી નિગાહેં

બે પ્રેહા વ દર પ્રેહા વહી જલવા ગરી હય.
કુરબાન હુઇ જાતી હય અહમદ પે ખુદાઇ.
અય હુસ્ને અજલ અબ યહ તેરી જલ્વા ગીરી હય.
કહેતે હય શહે દીન કે ખબર લું તેરી કર્યું કર.
તુઝકો તો "જલીલ" આઠ પહર બેખબરી હય.

ગજલ "અકબર."

મુઝે ભી હબીબે ખુદા બખ્શવાના.
ન તુમસા મીલા કોઇ દેખા જમાના.
અંધેરેસે મરકદ કે ઘબરા ન જાવું.
મુઝે ચાંદ સી અપની સુરત દીખાના.
સવા નેજે પર જબ હો ખુરશેદે મ્હેશર.
મેરે સર પર રહમત કા હો શામિયાના.
ભડકતી હય દોઝખ નિકલતે હય શોઅલે.
જલા મંય જલા મંય બચાના બચાના.
ખીજર તુમ કોઇ રાહ ઐસી બતાદો.
મદીને મે હો રાત દીન આના જાના.
પડા રહને દે ગિર્દ અપને મકાં કે.
કહાં હય તેરે આશિકોં કા ઠીકાના.
કભી અસ્વદે પાક પર બોસા દેના.
કભી જમજમે આબ ભર કર પિલાના.
મંય હું તાલિબે શોક પાબોસે હજરત.
મેરા ઉનકે કદમોં પે મરકદ બનાના.
ચલા મંય જો મેહફિલ સે બોલે યહ હજરત.
વોહ જાતા હય "અકબર" બુલાના બુલાના.

ગજબ "મુમતાજ."

દીલે જાર જિસ મહલકા પર પ્રીદા હય.
ખુદાકી કસમ વોહ હબીબે ખુદા હય.
યહાં હસરતે દીદ વ્હાં શોકે પરદા.

યેહ અય હજરતે ઇશ્ક કયા માજરા હય.
જરા નાજ઼કો અપને કાબુ મે રખીયે
કે યેહ દીલ ભી નાજ઼ોં કા પાલા હુઆ હય.
કદમ રંજા ફરમાકે હુજરે સે બાહેર.
જરા દેખલો કોન દર પર ખડા હય.
ખફા મુઝસે ગર આપ હંય ખ઼યર મરજી.
મગર યેહ તો ફરમાઇયે કયા ખતા હય.
દીલે જાર તકતા હય મગરબ કી જાનીબ.
મદીને સે કયા કાફ્લા આ રહા હય.
સતાતા નહીં ગર ગમે હિજર ઇસકો.
તો "મુમ્તાજ" જીનેસે ફિર કયોં ખફા હય.

કસીદા.

ઇશ્ક હરચંદ મહમદ કા નિહાં રખતે હંય
શોઅલા રહ રહ કે ભડકતા હય જહાં રખતે હંય.
સુનકે ઓસાફ નબી ફર્શ હોં સારે ઉશ્શાક.
અપને હમ કલ્બ મે વોહ લુત્ફે બયાં રખતે હંય.
ઉમ્ર ભર કીજીયે દીનરાત સનાએ હજરત
હમ યહી આઠ પહર દીલમે ધીયાંન રખ્તે હંય.
રૂખો ગયસુ કી તમન્ના મેં શહેવાલા હી.
હમ સદા નાલાઓ ફરયાદો ફુગાં રખતે હંય.
ઇશ્કે સાદીક ઇસે કહતે કે તપે ફુરકત મે.
દીલ જો જલતા હંય તો પોશીદા ધુવાં રખતે હંય.
જાનતે હંય કે નબી હશ્ર મે બખ્શાલેંગે.
જુર્મ કરતે હંય પર ઉમેદે જિનાં રખ્તે હંય.
હક જો પુંછેગા કે મ્હબુબસે મેરે "કેફી"
ઇર. રખ્તા હય તો કહ દુંગા કે હાં રખતે હંય.

ગજલ "કેફ"

બ-જુજ હુબ્બે મહમદ કામિલ ઇમાં હો નહીં સકતા

ખુદા કા જાન્ને વાલા મુસલગાં હો નહીં સકતા.
નબ્વત સે નબી ઉનકે બરાબર હો નહીં સકતે.
ઉતર કર હર સહીફા મિસ્લ કુરાં હો નહીં સકતા.
શબે મએરાજ જો બાતેં ખુદા ને કીં મહમદ સે.
દો આલમ મર અયાં વોહ રાજ પિન્હાં હો નહીં સકતા.
સિવા ઉનકે કોઇ હરગિજ શફાઅત કર નહીં સકતા.
સિવા ઉનકે કોઇ મહમુબે યજદાં હો નહીં સકતા.
દંસ ઉમ્મત કી ખતા સર હોકે ગયસુ બન નહીં સકતી.
ગલે પડ.કર કભી દામન જ઼ેબાં હો નહીં સકતા.
મિટા સકતા નહીં જોશે મુખાલિફ દીને અહમદ કો.
ઇસ આંધી સે યહ શીરાજા પ્રેશાં હો નહીં સકતા.
મહમદ દુસરા પયદા અગર હો ભી તો કયોં કર હે.
કભી ઝુંઠા ખુદા કા અહદો પયમાં હો નહીં સકતા.
બ-જાહેર ગોબશર હંય વોહ મગર નુરે ઇલાહી હંય.
મહમદ મુસ્તેફા સા કોઇ ઇન્સાં હો નહીં સકતા.
બુઝેગા દીલ ન અહલે કુફ્સે ઇસ્લામ વાલોં કા
હવાં સે ગુલ ચીરાગે માહ કામિલ હો નહીં સકતા.
મહમદકી શફાઅત સે નિગહબાં ના ખુદા હોકર.
જહાજ ઉમ્મત કા ગ઼રકે બહરે ઇસ્યાં હો નહીં સકતા.
મહમદ મુસ્તેફા અય "કયફ" મમદુહે ઇલાહી હંય.
બશર કયા હય કોઇ ઉનકા સના ખ્વાં હો નહીં સકતા.

ગજલ "મુમતાજ"

દરદે દીલ ક્યા ચાહતા હય કુચ્છ પતા ચલતા નહીં
પુંછને વાલા કોઇ યા મુસ્તેફા મિલતા નહીં
દીનો દુંમાં ચાહને દુન્યા વ દીદારે ખુદા.
કયા તેરે દરકે ગદાઓં કો રહા મિલતા નહીં
હાથ ક્યા હલેં મસીહા આપકે બીમાર પર.
ઉનકે ભી દરમાન દરદે લા દવા મિલતા નહીં
યા મહમદ જિસકે દીલમેં આપકી ઉલફત નહો

ગો મીલે ઉસો ખુદાઇ પર ખુદા મીલતા નહીં
આપ બીન કિસસે કહું દરદે દીલો યા મુસ્તેફા.
કોઇ ભી પુરસાને હાલે મુન્તીઝા મીલતા નહીં.
સોતા હય અલ્ઝાહો અકબર કયા નસીબા આજ કલ.
ખુવાબ મેં ભી રાત કો વોહ મ્હે લકા મીલતા નહીં
લિખગયે "મુમ્તાજ" જો પ્હેલે વહીં લિખ્તે હુંય હમ.
નાઅતે અહમદ કા કોઇ મજમું નયા મીલતા નહીં

ગઝલ "દાગ"

યેહ તો નહીં કે તુમસા જહાં મેં હસીન નહીં
પર દીલકો કયા કરૂં કે બહલતા કહીં નહીં.
દીલકે સિવા ન કાબએ મે હય વોહ ન દયર મે
ગર હય તો બસ યહીં હય નહીં તો કહીં નહીં
કહેતા હું દીલસે ઔર હસીં ઢુંડલે કોઇ.
આતા હય ફિર ખયાલ કે અેસા કહીં નહીં.
ભજહબ મે અપને તરકે મુલાકાત કુફર હય.
યહ બાત હમનશીં કી તો કુચ્છ દીલ નશીં નહીં
વાઇજ તુઝે દીખાયેંગે હમ કુએ યાર ભી.
જા પહોંચે એકદમ મેં યહ ખુલ્દે બરીં નહીં
બાતેં તુમ્હારી ઔર તુમ્હારી શીકાયતેં
જો કુચ્છ સુની હુંય હમને વોહ તુમસે કહીં નહીં.
કહતે હુંય લોગ "દાગ" સે વોહ બદ ગુમાન હુંય.
એસા તુમ્હારી જાત સે ઉસકો યકીં નહીં

ગઝલ "અકબર"

હસ્તીએ રંગે ગુલીસ્તાને જહાં કુચ્છ ભી નહીં
ચીખતી હુંય બુલબુલેં ગુલકા નીશાં કુચ્છ ભી નહીં
કોસે રહલત કી સદા હય કાફલે વાલો ચલો.
એક દોઝમ હય કયામે કારવાં કુચ્છભી નહીં
તાજે કયખુસરૂ કહાં શદાદ કા ગુલ્શન કહાં
હસરતો અરમાં કા ઉઠતા હય ધુવાં કુચ્છ ભી નહીં

જિનકે મહલોં મે હજારોં રંગ કે ફાનુસ થે,
ઝાડ ઉનકી કબ્ર પર હંય ઔર નીશાં કુચ્છ ભી નહીં.
ચાર દીનકી ચાંદની ઔર ફિર અંધેરી રાત હય.
યહ.તેરા હુસ્ને શબાબ અય નવ જવાં કુચ્છ ભી નહીં
ખુલગયા ગુલબાંગ કુલમન્ને અલીહા ફાન સે
ગયર જાતે હક યહ ગુલ્જારે જીનાં કુચ્છ ભી નહીં
ગયર હાજિર કયોં હો દરબારે રસુલુલ્લાહ સે.
જલ્દ યસરબ કો ચલો "અકબર" યહાં કુચ્છ ભી નહીં

ગજલ જલીલ હસન સાહેબ, "જલીલ"

મુસા સે કહો દેખલે રૂખસોર મહમદ.
અલ્લાહ કા દીદાર હય દીદારે મહમદ,
ઇસ દરજે બઢી ગરમિએ બાજારે મહમદ.
અલ્લાહ હુઆ આપ ખરીદારે મહમદ.
લુત્ફે શબે મએ રાજ બઢાને કે લિયે હંય
વોહ લટકે હુએ ગયસુએ રૂખસારે મહમદ.
જીન્નત કો કહીં ઢુંઢને જાના તો નહીં હય.
દેખો ન વોહ કયા હય પસે દીવાર મહમદ.
કહદો કે બુલાઓં ન મુઝે ખુલ્દમે હુરે.
અચ્છા હું તહે સાયાએ દીવારે મહમદ.
પીજાય અગર ચશમએ કોસર ભી વોહ સારા.
સયરાબ નહો તીશનએ દીદારે મહમદ.
ફિબ્લે કી નહીં સિમ્ત જો માઅલુમ તો કયા ગમ.
હંય યાદ "જલીલ" અબરૂએ ખમદારે મહમદ.

ગજલ "કૈફ"

નથે વોહ ઔર હક તાલિબ થા ચાહત ઇસકો કહતે હંય.
ન હોને પરભી થી એક શકલ સુરત ઇસકો કહતે હંય.
ખુદા સે અપની ઉમ્મત બખશવાલી હશર સે પહલે.
શફાઅત નામ હય ઇસકા શફાયત ઇસકો કહેતે હંય.

હુએ પેદા તો પહલે ઉમ્મતી કા લફ્જ ફરમાયા.
નીસાર ઇસ ચાહ પર શયદાએ ઉમ્મત ઇસકો કહતે હંય.
નબવત કયા હય એક જાગીર હય ખત્મે રીસાલત કી.
સનદ મોહેર નબ્વત હય નબ્વત ઇસકો કહતે હંય.
નજર તક ભી ન ઝપકી ઔર ખુદાકો આંખ સે દેખા.
નિસાર ઇસ ચશ્મે હકબીં પર બીસારત ઇસકો કહતે હંય.
શફાઅત કો વોહ ઉઠે થે કે બેઠા ફીતનએ મહશર.
કયામત કા મિટાયા નામ કામત ઇસકો કહતે હંય.
જો દામાને નબી હાથ આગયા તો હમ બતાદેંગે
કે દેખો આસીયો દામાને રહમત ઇસકો કહતે હંય.
બુલાએ દેખનેકો હક જગાકર ઔર વોહ સોતે હોં.
ઇસે કહતે હંય દીલબર ખવાબે રાહત ઇસકો કહતે હંય.
મએ ઇશ્કે નબી પીપી કેયોં અય "કૈફ" કહતા હું
કે અય રિન્દો શરાબે પાક તીનત ઇસકો કહતે હંય.

ગજલ "કૈફી"

દરે મહબુબસે અય દીલ કહીં ઉશ્શાક ટલતે હંય.
ફસે જબ દામે ઉલ્ફતમેં તો કબ ઉસસે નિકલતે હંય.
જો ઇસ રસતે સે ગાફિલ હંય અબસ હસરતસે જલતે હંય.
હમ ઉનકી બેવકુફી પર કફે અફસોસ મલતે હંય.
તડપતે લોટતે રહતે હંય હમ યાદે મહમદ મેં.
કહીં જબ જીક્ર સુનતે હંય તો આલગત્તા સિંભલ તે હંય.
સરાપા નુરકી સુરતકો જબ ચશ્મે તસવ્વુરસે.
નજર ભર દેખ લેતે હંય તો એક સાઅત બહલતે હંય.
મુયસ્સર હો કહીં નકશે કદમ કા આપકે બોસા.
ઇસી ઉમ્મેદ મે ગારે હરા મેં હમ હલતે હંય.
ન ફિરનેકા દરે મહબુબે ખાલક સે મંય અય વાઇજ.
સુના હય બાતસે અપની કહીં આશિક બદલતે હંય.
નજર આયે કોઇ રહવાર તાજા શહેર યસબ કા.
હરેક સે પુંછતા રહતા હું જો રસ્તોં મે ચલતે હંય.

હુઆ મંય જબસે બેખુદ જલવએ રૂએ મહોમદકા
મેરી તયગે જુબાંસે મુનકિરે હજરત દહલતે હંય.
શરાબે ઇશ્કસે મખમુર બયેઠે રાત દીન "કયફી"
નબી.કે હુકમકી ચક્કીમેં દીલે શયદા કો:દલતે હંય.

કવ્વાલી "મુમતાજ"

ખુદાકી શાન હય શાને નબવત હો તો એસી હો.
દીયા પયગામે હક સબકો રીસાલત હોતો એસી હો.
બનાકર શકલે અહમદ કહેતા થા યોં સાનએ કુદરત.
કે સુરત હો તો એસી હો નજાકત હો તો એસી હો.
ખુદાને બખ્શા જબ ઉમ્મતકો ઉનકી થી નિદા હરસુ.
મહોમદ વાહ કયા કહના શફાઅત હો તો એસી હો.
શહે કોનેન હોકર કુક ફખ્ર પર રહે કાયમ.
જે સચ પુંછો તો ઇસ દુન્યા સે નફરત હો તો એસી હો.
ફીયા પુર ગોહરે ઉમેદ સે દામાને સાયલ કો.
મિટ્યા નામ હાતમ કા સખાવત હો તો એસો હો.
હજારોં મોજીજે બોઝલને એ દેખે મહોમદકે.
ન આયા રાહ પર તબ ભી જહાલત હોતો એસી હો.
ઉન્હેં યહાં દેખકર આયા રખા વ્હાં દેખ લેને કો
ખુદાકો આદમી કે સાથ ઉલ્ફત હો તો એસી હો.
ફરિશ્તોં કો તમન્નાથી કે હોવે ઉમ્મતે અહમદ
પયગ્મબર હો તો એસા હો જે ઉમ્મત હો તો અસી હો.
ખુદા કા શુકર હય "મુમ્તાજ" પયદા કરદિયા હમકો.
રસુલુલ્લાહ કી ઉમ્મતમેં ઉમ્મત હો તો એસી હો.

ગજલ જલીલ હસન શાગિર્દ "અમીર મીનાઇ".

છુરી મેરે ગલે પર ફેરદો કયા હો નહીં સકતા.
અગ એસે તુમ હો નાજુક તુમસે ઇતના હો નહીં સકતા.
લબે જાં બખ્શ પર મરતે હુએ લાખોંકો દેખા હય.
મસીહા કહને સે કાતિલ મસીહા હો નહીં સકતા.
જે હાલત દેખતે હંય જાકે ઉસ બે દરદસે કહદેં

રશ્ક હો "મુમ્તાજ" શાહોં કો ગદાઇ પર મેરી.
હજરતે દુરવેશ કે મંય કફશ બરદારોં મેં હું.

હિન્દી ગજલ

સુનાવું કયા બાત અય સખી રી કે કિસને જોબન દીખાકે મારા.
કહત હય સબ જગ જિસે મ્હોમદ ઉસીને નેહા લગાકે મારા.
અગરચે જાહિરમે વોહ અરગ હય મગર હકીકતમે એન રબહય.
જો રૂપ ઉસકા ખુદા કો ભાયા ઉસીપે મુઝકો લુભાકે મારા
ઉઠાયા વોહ મીમ કા જો ઘુંઘટ અહદ કો અહમદ મે દેખા પ્રઘટ.
ખુદા કો દેખા જો વાકો દેખા નિરાલી સજધજ બના કે મારા.
યહ એક અચંભે કી બાત સુનલો કે વાકે નયનનમે વસ્ફ હંય દો
કીસીકો એક સેનમે જીલાયા કોસીકો આંખેં ચુરાકે મારા
ઉઠાયે મન દેકે સંકડોં દુખ કભી ન યોં તો મિલે ન સનમુખ.
જો ભાગ જાગે મોરી સખી રી તો રૈન સુપને મે આકે મારા.
દીખાકે જોબન છુપાકે મુખડા હરેક તરહ મુઝપે ડાલા દુખડા.
કભી જો મુખડા છુપાકે મારા તો ગાહે ઘુંઘટ ઉઠાકે મારા.
સખી મદીને જો હોવે જાના તો બાત ઇતની તુ પુંછ આના.
ખતા હુઇ ઐસી કયા બતાઓ જો મુઝકો દુખમેં ફંસા કે મારા.
નગર નગર મંયને છાન મારા મિલા ન અબ તક વોહ શ્યામ પ્યાર
વોહ આપ જાકર બસા મદીને મુઝે તો દરદર ફીરાકે મારા,
નિરાલા યહ ઢંગ વાકા દેખા કે લેકે દીલ પ્રીર કભી ન પુંછા
જો કી ભી "મુમ્તાજ" ઉસને કિરપા તો બોલ મુખસે સુનાકે માર

ગજલ "જલીલ."

તર્જ—હિંદ વાલે ઉન્હેં મકકી મદની કહતે હંય.

ખલ્ક મે સબ જિસે માહે મદની કહતે હંય.
ઉસસે હમ હજરતે મુસા અરની કહતે હંય.
તીરે મિજગાં સે કીયા તાયરે સિદરહ કો શિકાર.
અલ્લાહ અલ્લાહ ઉસે નાવિક ફિગની કહતે હંય.
જાન દેતે હંય જો બે દેખે શહે બતહા પર.
આફરીં ઉનકો ઉહાસે કરની કહતે હંય.
અરશે આજમ કો હીલા દેંતે હંય ઉશશાકે રસુલ.
યા મહમદ જો હમે નાઅરા જની કહતે હંય.

ઓર તો જાએં મદીને કો રહેં હમ મહરૂમ.
દેખ અય ચર્ખ ઇસે દિલ શિકની કહતે હંય.
હિંદ મે તન હય મેરા જાન મેરી તયબા મે.
યહ નહીં હય તો કિસે બે વતની કહતે હંય.
ચાર યાર આપકે હામી મેરે હો જાયેં જિન્હેં
ઉમર વ હયદર વ સદ્દીક વ ગની કહતે હંય.
કયા કહું કોન હંય જિનકે લિયે દીવાના હું.
સબ ઉન્હેં સૈયદે મક્કી મદની કહતે હંય.
નાઅતે અહમદમે ચમન ખુબ ખીલાયા હય "જલીલ"
બારકુલ્લાહ ઇસે રંગીન સુખની કહતે હંય.

ગજલ અકબર.

ફકીરાને હો કપડે. કલ્મએ તૈયબ જબાં પર હો.
મદીને કા સફર હો જજબએ મહબુબ રહબર હો.
તેરે દરપર ખડે હો શાહ દોનોં સુ બરાબર હો.
ઇધરસે મવલા મવલા હો ઉધરસે અકબર અકબર.
ગુનેહ કા બાર પુલ બારીક ઇધર દોજખ ઉધર દોજખ.
નિહાયત નાતવાં હું યા નબી તય રાહ કયોં કર હો.
ઉસે આસાન હય સયરે ચાર સુએ ગુલશને જિન્નત
જિસે ઇશ્કે અબુ બકરો ઉમ્રો ઉસ્માનો હયદર હો.
ઉસે દોજખ સે કયા દહશત ઉસે મહશર સે કયા દહશત.
કે જિસકે યા મ્હોમદ યા મ્હોમદ નકશ દીલ પર હો
તમન્ના હય તેરે રોજેકે દરવાજોં મે તાકોં મેં.
મેરી આંખોં કે પ્રદે ઔર મેરી પલ્કોં કી ઝાલર હો.
મેરે મવલા મેરે આકા યહ હસરત હૈ યહ અરમાં હૈ.
મેરા દીલ હો તેરા ઘર હો તેરા દર હો મેરા સર હો.
ખુદાને રૂતબએ મહબુબીયત તુમકો દીયા સરવર.
તુ મુરસલ દુસરા કોઇ તુમ્હારા કૈસે હમસર હો.
શહીદી કી તરફ હિંદુસ્તાનસે કોચ કર "અકબર"
દરે મહબુબે હક પર ખાતમા બિલ્ખયર ચલકર હો.

ગજલ જલીલ.

વાહ કયા હુસ્ન હય કયા શાન હય અલ્લાહ અલ્લાહ
દીલતો કયા જાન ભી કુરબાન હય અલ્લાહ અલ્લાહ.

દેખિયે દેખીયે માહે મદની કા જલવા,
શાન કે સાથ અજબ આન હય અલ્લાહ અલ્લાહ.
ફર્શ સે અર્શ તલક નુરકા આલમ દેખા.
વસ્લે મહબુબ કા સામાન હય અલ્લાહ અલ્લાહ.
આજ કયા જીક્ર ફરિશ્તોં કા હય અલ્લાહ કો ભી.
દેખનેકા તેરે અરમાન હય અલ્લાહ અલ્લાહ.
દોનોં આલમ મે બિછા ખ્વાને કરમ હય જિસકા.
આજ વોહ અર્શ પર મહેમાન હય અલ્લાહ અલ્લાહ.
ફર્ક પર જિસકે હુઆ તાજે શફાઅત મોજું.
દેખના એહ વહી સુલતાન હય અલ્લાહ અલ્લાહ.
જિસપે હુરો મલક જિન્નો બશર સદકે હંય.
મુસ્તફા નામ વોહ ઇનસાન હય અલ્લાહ અલ્લાહ.
એક શયદાથી જુલેખા હી ફકત્ર યુસુફ પર.
તુઝપે ખુદ શયફતા સુભાન હય અલ્લાહ અલ્લાહ
જલવએ પાક કભી ખવાબ મે દેખા થા "જલીલ."
જબ સે લબ પર મેરે હર આન હે અલ્લાહ અલ્લાહ.

ગજલ કેફી.

અજલ સે સુએ યસરબ જુસ્તજોએ યાર મેં આયે
તમન્નાએ જમાલે અહમદે મુખતાર મેં આયે.
મએ મ્હેબુબિયત પીકર વોહ અપને હુસ્ન કા જલ્વા.
દીખાને કે લિયે ઇસ આલમે ઇજહારમે આયે.
હજુમે આશકાં દેખા તડપતે મુરગે બિસ્મિલ સે.
શરાબે હુસ્ન સે મખમુર જબ બાજાર પે આયે.
હુએ સકતે મે ગુલ ઔર બુલબુલોંકા ચ્હેચહા ભુલા.
અદા વ નાજસે વોહ જિસઘડી ગુલજાર મે આયે.
હુએ મજનું સે દીવાને હજારોં ગશ મેં થે મુસા.
જો ફયલાએ હુએ જુલ્ફોંકો વોહ કોહ સારમેં આયે
તજલ્લુલ પડ ગયા દો જખમે ઠંડા હો ગયા સુરજ
હુઆ જબ શોર મહબુબે ખુદા દરબારમેં આયે.
તુમ્હારે વાઅદએ બખશિશ કે ઇફા કી તમન્ના મે.
ખતા વ જુર્મે હિમ્મત લેકે હમ સરકાર મે આયે.

હુએ માહેર ખુદા વ મુસ્તેફા કે સેહ સે બેશક.
જો હુબ્બે દામે જુલ્ફે હયદરે કરાર મેં આયે.
હુઆ કયા જોક ઉશ્શાકોં કો હમ જિસ બજબ મે "કૈફી"
સના મહબુબકી પઢનેકો જબ હિજ્જારમે આયે.

ગજલ " જલીલ "

ખુએ મય પાકે મેં ચલતા હુઆ મયખાને કો.
એક પરીથી કે લગા લે ગઇ દીવાને કો,
મેરે સાકી સા કહાં કોઇ પીલાને વાલા.
આંખેં કહતો હંય લુટા દીજીયે મયખાને કો.
હાથ મે આતે હી કયા પાંવ નિકાલે સાકી
આફરીં હય તેરે ચલતે હુએ પયમાને કો.
હુસ્ને ખિદમત કા સિલા દેખીયે યું પાતે હંમ.
રૂખ મિલા આઇને કો જુલ્ફ મિલી શાને કો.
ચાલ હય મસ્ત નજર મસ્ત અદામે મસ્તી.
જેસે આતે હો વોહ લુટે હુએ મયખાને કો.
કોઇ એસી ભી હય સુરત તેરે સદકે સાકી.
રખલું મંય દિલમેં ઉઠાકર તેરે મયખાને કો.
હુરમતે મયકદા કહતી હય યહ મુઝસે કે " જલીલ "
દિલસે શીશે કો લગા આંખ સે પયમાને કો.

ગજલ " કૈફી "

તેરી જુલ્ફોં કે લહરાને પે સહરા મુઝકો ભાતા હય.
જો સુરત યાદ આતી હય કલેજા મુંહ કો આતા હય.
ખમે ગયસુએ મહબુબે ખુદા જબ યાદ કરતા હું
ભડકતા હય જીનું ઇતના કે જન્જીરેં તુડાતા હય.
મંય શયદા હું મોહામદકા મોહામદ કા ભલા કોઇ.
મેરી આંખોં મે જુજરૂએ મહોમદ કબ સમાતા હય.
કદમકો ચુમ કર કી અર્જ જબરાઇલ અમીન ને યું.
ચલો અય સાહેબે અસરા તુમ્હેં ખાલક બુલાતા હય.
બલાયેં લેકે સો સો બાર ઉસ મ્હેબુબે રઅના કી.
તાઅશુક મે કોઇ જેરે કદમ આંખેં બીછાતા હય.
દીલે શયદા મેરા અય મામિનો શોકે જીયારત મે.

ખુદા વ મુસ્તેફા કે વસ્લ કા મુજ઼દા સુનાતા હય.
દીખાદો યા રસુલુલ્લાહ અપના જલ્વએ અકદસ.
જનાબે પાક મે " કૈફી " ઈરાદત સિદક લાતા હય.

ગજલ "મુમતાજ."

મંય વારી તેરી મોહની રૂપ વાલે.
મુઝે ભી દુવારે પર અપને બુલાલે.
પડી આકે મઝધાર નૈયા હમારી
નહીં કોઇ તુઝ બિન જો આકર, બ ચાલે.
જો તુ આયે નયનોં મે તુઝકો બિઠાલું.
યહ જોગન બિપત અપની તુઝકો સુનાલે.
લગી મન મે આસા હય દીન રૈન પ્યારે.
ગલી મે તોરી અપની બિસ્ત્ર જમાલે.
ગયે જબ સે પ્રીતમ ન સુધલી હમારી.
પડું પૈયા આકર ખબર યા જરાલે.
દરશન આકે સુપને મે ગર તુમ દીખાઓ.
યહે દાસી તેરી મનકી ચિન્તા મિટાલે.
તુઝે ઢુંઢા ચારોં દીસા તુ ના પાયા
પીયા પડગયે પાંવ મે અબ તો છાલે.
ન ઘર મે લગે દીલ ન સહરા મે બહલે.
કોઇ ઐસે વ્હશી કો કયોં કર સિંભાલે.
ચલો અબતો "મુમ્તાજ" પ્રીતમ નગર્યા.
વ્હાં જાકે તુ હાલ અપના સુના લે.

ગજલ " કેફી.

શબે મયરાજ મે કિસ ધુમ સે જાને વાલે.
ચાંદ સી શકલ પે ખાલિક કો લુભાને વાલે.
બોઝ ઉમ્મત કે ગુનાહોં કા ઉઠાને વાલે.
પુર શિશે જુર્મસે ઉમ્મત કો બચાને વાલે.
ભુખમેં જોક઼ મે અશરત મેં પ્રેશાની મેં
ગમે ઉમ્મત મે હરે અશ્ક બહાને વાલે.
સેલ દરયાએ શફાઅત મેં ગુન્હેગારોં કે.
નામએ જુર્મ કો ધો ધો કે મિટાને વાલે.

મલિકો હુરો પરી જિન્નો બશર શમ્શો કમર.
તેરી સુરત કો હંય આંખોં મે બિઠાને વાલે.
કુંબે અજનીસે મસીહા પે શરફ રખતે હંય.
અદના ખાદિમ તેરે મુરદે કે જીલાને વાલે.
યા નબી હશર મે "કૈફી" કી ખબર લિજિયેગા.
મેરે આકા મેરી ઇજ્જત કે બઢાને વાલે.

ગજલ "કૈફ"

તુઝપે અલ્લાહ ફીદા ઔર તુઝે પ્યારી ઉમ્મત.
તેરે સદકે તેરે કુરબાન તેરી વારી ઉમ્મત.
ક્યોં ન માઅશુક કે પ્યારા પે હો પ્યારા આશિક.
ક્યોં ન અલ્લાહકો પ્યારી હો તુમ્હારી ઉમ્મત.
ચશ્મે મીજાને ક્યામત મે જો હલકી હો તો હો.
હય તેરે લુત્ફ કે પલ્લે પે તો ભારી ઉમ્મત.
ખિલ ગયા ગુન્ચએ દીલ ખુલ્દમે કુલ હુરોંકા
બન ગઇ દમસે તેરે બાદે બહારી ઉમ્મત.
રૂખ ભી હોગા ન ઉધર ખુલ્દ મેં જાના કૈસા.
બખ્શવાલેંગે વોહ જબતક કે ન સારી ઉમ્મત.
હય બજા ઇસકા જો નામ ઉમ્મતે મર હુમા હય.
ક્યોં નહો હય ભી તો આખિર યહ તુમ્હારી ઉમ્મત.
"કૈફ" મયકશ કા ભી ઉસ વકત જરા ધીયાન રહે.
આય જિસ વકત કે કૌસર પે તુમ્હારી ઉમ્મત.

ગજલ જલીલહસન શાગિદઅમીર મીનાઈ સાહેબ

હજારોં જાન દેનેકે લિયે તૈયાર બયઠે હંય.
મગર વોહ હંય કે જાનું પર ધરે તલવાર બયઠે હંય.
યહ મયખાના હય જો દમ ભર કો ભી સુના નહીં હોત
ઇધર દો ચાર બયઠે હંય ઉધર દો ચાર બયઠે હંય.
હજુમે આશકાં ઉનકી ગલી મે લુત્ફ દેતા હય.
કે સો દર પર ખડે હંય સો પસે દીવાર બયઠે હંય.
નિગાહેં લડ રહી હંય હો રહા હય કુશ્તો ખું હરસુ.
વોહ અપને ચયન સે બાંધે હુએ તલવાર બયઠે હંય.
ધરે આઇના આગે કર રહે હંય અકસ કા શિકવા.

યહ કૌન આયે જો બનકર તાલિબે દીદાર બયઠે હુંય.
કરૂં ઇસ વકત કિસ્મત આજમાઇ છેડકર ઉનકો,
કે દસ્તે નાજની મેં વોહ લિયે તલવાર બયઠે હુંય.
અલે લિપટા થા શાયદ કોઇ આકર ખવાબ મેં ઉનકો
અબ ઉઠે હુંય તો વોહ એક એક સે બૈજાર બયઠે હુંય
અભી શાયદ કોઇ અરમાન ઉનકે દીલમે બાકી હય.
જો મેરી લાશ પર ખીંચે હુએ તલવાર બયઠે હુંય.
"જલીલ" અબ કયા કહું તુમસે ઉદાસી બજમે હસ્તીકી
હજારોં થે જહાં બયઠે વહાં દો ચાર બયઠે હુંય.

ગજલ "સૈયદઅલી હુસેનશાહ"

ગહે મજનું ગહે લયલા ગહે દીવાના ફુરબાતમ.
ગહે શોરે બ-ખુદદારમ ગહે ખુરા નમે દારમ.
ન હિંદુવ મુસલમાનમ નગબરમ હમ ન તરસાયમ.
ચુના મ્હેવે ખ્યાલે ખુદ કે મન કસરા નમે દાનમ.
જમાલે યાર મે બીનમ ન મન તન્હા દરીં હસ્તી.
તમાશા આહ યક આલમ શુદા તસ્વીર જાનાનમ
જ બહેર ફૈજ ફૈયાજી હજુરી ખવેશ હાસિલ શુદ.
કે આમદ અજ હમું દર્યા દુરે મકનું બદા માનમ.
કસે મારા અલી ગોયદ કસે ગોયદ મરા બાકી.
અજાયબ શાન મન દારમ બ-શાને ખવેશ હૈરાનમ.

ગજલ "કૈફી"

રૂએ અહમદ પે જો નિસાર હુઆ.
મુરીદે રહમ કિર્દગાર હુઆ.
અર્શ સે ફર્શ તક હુઆ મફતું.
હુસ્ને અહમદ જો આશકાર હુઆ.
મિટ ગયા નામે મુસ્તેફા પર જો.
શબે અસરા કા રાજદાર હુઆ.
ખુબ લોટા મેં યાદે હજરત મે.
દીલે શૈદા જો બેકરાર હુઆ.
દેખ કર ઉનકી શાને મહબુબી.
ફરદે એઅમાલ ખુશગવાર હુઆ.
તીર ઇશ્કે રસુલ હરદો સરા.

દીલે " કૈફી " સે અબતો પાર હુઆ.

ગજલ દર શાન મવલાના સાહેબ.

સગે દરબાર હું મંય આપકા યા પીર મવલાના.
મુકાબિલ મેરે ઠયરેં શેર કયા યા પીર મવલાના.
બહોત બયતાબ હું સુબેહ વ મસાયા પીર મવલાના.
દીખાદો અબ તો રૂએ પુર જીયા યા પીર મવલાના.
ભટક સકતા નહીં જિન્હાર વોહ રાહે તરીકત સે.
મિલા હે જિસકો તુમસા રહેનુમા યા પીર મવલાના.
બહારે બાગે જિન્નત દેખતે હંય બાંદરે વાલે.
બના હેં જબ સે મદફન આપ કા યા પીર મવલાના,
તુમ્હારા શેર મંય હું શેર તુમહો શેરે યજદાં કે.
મય તુમપર તુમ ફીદાએ મુરતેજા યા પીર મવલાના.
અભી દરયાએ ગમ સે પાર બેડા અપના, હોજાય
અગર હો આપકી ચશ્મે અતા યા પીર મવલાના
તુમ એસે મુરશદે બર હક વલી હો આરિફે હક હો.
કરામતકા હુય શોહરા જા બજા યા પીર મવલાના.
કીસી કી સર પ્રસ્તી કી નહીં પ્રવા નહીં પ્રવા.
મેરે સર પર હુય દામન આપ કા યા પીર મવલાના.
મુરાદેં હો ચુકીં પુરી તમામ ઉમેદવારોં કી
" તજમ્મુલ " પર ભી હો ચશ્મે અતા યા પીર મવલાના

ગજલ.

વાહ કયા જલસે હમારે પીર મવલાના કે હંય.
ચાંદ વોહ હંય હમ સિતારે પીર મવલાના કે હંય.
કબ સમાતે હંય નિગાહોં મે હમારી મ્હેરો માહ.
રાત દિન હાસિલ નિજારે પીર મવલાના કે હંય.
દેખતે રહતે હંય આંખોં સે જમાલે મુસ્તેફા.
દેખને વાલે જો પ્યારે પીર મવલાના કે હંય.
બાંદરે પર અબરે રહમત હુય જો યેહ છાયા હુઆ.
આશકારા ફૈજ સારે પીર મવલાના કે હંય.
આપ કા શોરે કરામત હુય જમીં સે તા ફલક.
મરતબે એસે હમારે પીર મવલાના કે હંય.

બાદશાહે દીનો દુન્યા આપ કી હય જાત પાક.
દોનોં આલમ મે સહારે પીર મવલાના કે હંય.
આસ્તાં પર હર ઘડી હસ મજમએ અહલેમુરાદ.
ચારસુ શોહરે હમારે પીર મવલાના કે હંય.
ગર્દિશે પીરે ફલક કા કયા હય અંદેશા હમેં
નવ જવાનોં હમ સહારે પીર મવલાના કે હંય.
હેંફનાએ જાત હક કરકે ખુદી કો તર્ક તુમ
યહ કનાએ યહ ઇશારે પીર મવલાના કે હંય.
ચશ્મે હક બીં સે " તજમ્મુલ " ગુલશને આફાક મેં
દેખિયે જલ્વે યહ સારે પીર મવલાના કે હંય.

ગઝલ.

મુરશદે રહમત નિશાં હંય પીર મવલાના વલી.
પીર અરબાબે નહાં હય પીર મવલાના વલી.
આરિફે હક બેગુમાં હય પીર મવલાના વલી.
નામવર કુત્બે જમાં હંય પીર મવલાના વલી.
મહર કી માનીંદ હય નુરે હીદાયત આશકાર.
આફતાબે બાન્દાં હંય પીર મવલાનો વલી.
હંય તબીબે દરદમદાં હામીએ બે ચારગાં.
દસ્તગીરે બેકસાં હંય પીર મવલાના વલી.
હર જગહ પર દેખતે હંય આપકો અહેલ નિગાહ.
હર જગહ જલવે કુનાં હંય પીર મવલાના વલી.
ઇન્કશાફે હર દો આલમ એક ઝલક હય આપ કી.
મજહરે કોનો મકાં હંય પીર મવલાના વલી.
આપકી હર બાત હય એક મૌજ નહરે મારફત.
ચશ્મએ ફૈજે રવાં હંય પીર મવલાના વલી.
હય કયામે બાંદરા જાહિર મે બાતિન મે મગર.
ગોશએ દીલમે અયાં હંય પીર મવલાના વલી.
મેરે વાલી મેરે હામી મેરે આકા મેરે પીર.
કેસે દેખ અય આસ્માં હય પીર મવલાના વલી.
રોશનીએ મહરે અરફાં જલવએ અહલે નજર.
માંરફત વાલોં કી જાં હંય પીર મવલાના વલી.

કયોં રહે દરપર ન હરદમ દરદ મંદોં કા હજુમ.
ગમ જદોં સે શાદમાં હંય પીર મવલાના વલી.
અંદલીપે બોસ્તાને લમયજલ હય જાતે પાક.
રાજદાને કુન ફીકાં હંય પીર મવલાના વલી.
બાદશાહો આપકો હય કશવરે લાહોત કી.
તાજ ફરકે કુદસિયાં હંય પીર મવલાના વલી.
માંગલે જો માંગના હો ભરલે દામાને મુરાદ.
અય " તજમ્મુલ " મહરબાં હંય પીર મવલાના વલી

ગજલ સુલતાન.

મંય હું દીવાનએ રૂએ જનાબે પીર મવલાના.
મુઝે અબ લે ચલો સુએ જનાબે પીર મવલાના.
નિકલને દો તમન્ના મ્હ ન રોકો મુઝકો હોને દો.
શહીદે તયગે અબરૂએ જનાબે પીર મવલાના,
બનાદો મેરે ગમખ્વારો જરા તુમ મુઝકો મસ્તાના
સુંઘાદો નિઘત્તે બુએ જનાબે પીર મવલાના.
હમેં હોને લગી કયોં આરજુએ ગુલશને જીન્નત.
સલામત હય અગરે કુએ જનાબે પીર મવલાના.
ખુદા કી શાન આતી હય નજર અહેલ નજારા કો.
અજબ હય રૂએ દીલ જુએ જનાબે પીર મવલાના.
નહીં મ્હરૂમ રહનેકે જો માંગેંગે સો પાયેંગે.
હમેં માલુમ હય ખુએ જનાબ પીર મવલાના.
ફિદા દીલ તાલબાને ફૈજ અય " સુલતાન " કરતે હંય.
વોહ હંય અંદાજ દિલ જુએ જનાબે પીર મૌલાના."

ગજલ.

પીર મવલાના કી સુરત દેખિયે.
જલવાગર હય હક કી કુદરત દેખિયે.
દરપે હય કયા અહેલ હાજિત કા હુજુમ.
આપ કી શાને કરામત દેખિયે.
એક નિગાહે લુત્ફસે મેરાં તરફ
અય શહે મુલ્કે વીલાયત દેખિયે.
પીરો મુરશદ કા બના જબસે મજાર

બાંહશ હુય બાગે જિન્નત દેખિયે.
ઇલિયે અય "સુલતાન" બહેર ફાતેહા.
પીર મવલાના કી તુરબત દેખિયે.

ગજલ "અહમદ"

વલીએ નામવર કુત્બે જમાં હુંય પીર મવલાના.
સુઇનો દસ્તગીરે બેકસાં હુંય પીર મવલાના
કરામતકા હુય જિનકી ચારસુ આફાક મેં ચર્ચા
હમારે પીર વોહુ આલીનીશાં હુંય પીર મવલાના.
નિહાં હરગિજ નહીં દીદાર કી તાકત જો પૈદા કર.
અયાં માનિંદ મહરે આસમાં હુંય પીર મવલાના
નહીં અંદેશા કોઇ ઇન્કલાબે ચર્ખકા હમકો.
હમારે હાલ પર જબ મ્હેરબાન હુંય પીર મવલાના
બહોત બયતાબ બહરે દીદ હુય મ્હલુમે દીલ મેરા.
બતાદે યહુ કોઇ મુજકો કહાં હુંય પીર મવલાના..
મદદ કર્યો કર ન ફરમાયેંગે અપને દરદમંદો કો.
ખુદા કે ફજલ સે ગોસે જમાં હુંય પીર મવલાના.
મુબરિક હો તુમ્હેં "અહમદ" સિલા નગમે સરાઇકા.
ગજલ સુનકર તુમ્હારી શાદમાં હુંય પીર મવલાના.

કીતઅ તારીખ વફાત મવાના સાહેબ.

આહ પીન્હાં હો ગયા જેરે જમીં વોહ આફતાબ.
જીસસે સારે ખલ્ક મેં છાઇ હુઇ હુય તીરગી.
વોહ વલીએ બા કરામત ઉડ ગયા આફાક સે
ફૈજ જીસકી જાત સે પાની થી સારી બગબઇ
ઝોલીયાં મકસુદસે ભરતે થે અહલે આરજુ.
આસ્તાને પાકસે ફીરતા નથા ખાલી કોઇ
યાદે જાનાંમે રહા કરતે થે વોહ શામો સહર.
પીર મવલાના કી હોતી થી બસર યોં જીંદગી
આપકે ફૈજે કદમને એસા બખશા થા શરફ.
બાગે જીન્નત હોરહીથી બાંદરે કી હર ગલી.
પંદરહવીં માહે મ્હોરમ પંચ શંબા વકતે જુહર
વાસિલે હક હો ગયે વોહ કુત્બે દી નામી વલી.

બમ્બઇ વાલે મહરૂમ ફુરબે પાક સે.
બાંદરે મે ઉસ વલી અલ્લાહ કી તુરબત બની
તાલબાને ફૈજ મે હય કીસ કયામત કા કલક.
હાય કૈસી જા નીસારોં પર મુસીબત ફુટ પડી.
કયોં ન બે સર હો જમાના "અહમદ" ઇસ અંદોહસે.
હાય ? મેરે પીર મવલાના કી રહલત હો ગઇ (૧૩૨૯,)હીજરી

ગજલ

અય મજહરે નુરે ખુદા મખદુમ સાબીર કલયેરી
બણતો જરા જલ્વા દીખા મખદુમ સાબીર
કબતક યહ ખવાબે નાજ હય જાગો જરા અય મહ જબી
બયતાબ હંય તેરે ગદા મખદુમ સાબીર કલયેરી
પરદે સે બાહર આનકર જલ્વા દીખાદે એક નજર
હય કીસસે યહ શર્મા હયા મખદુમ સાબીર કલેયરી
દર પર હજુમે આશીકાં દેખો તો હૈ ચારોં તરફ.
તડપે હય હર કુશ્તા તેરા મખદુમ સાબીર કલયેરી.
હય મુબતિલાએ દરદો ગમ મુમ્તાજ તેરે હિજ્રસે
કર જામ વસલત કા અતા મખદુમ સાબીર કલયેરી

ગજલ "જલીલ"

અય મેરે શાહે મહલકા નુરે ખુદા તુમહી તો હો.
હુસ્ને અજલ હય આઇના જલવે નુમા તુમ્હી તો હો
શાને જમાલે કીબરીયા તાજે વીકારે અંબીયા
કહતે હંય જીનકો મુસ્તફા સલ્લે અલ્લાહ તુમહીતો હો
હુરે રવાંસે તુમ સિવા હુરે જીનાં સે તુમ સિવા
દોનોં જહાં સે તુમ સિવા બાદે ખુદા તુમ્હી તો હો.
તુમ હો ખુદા કો દેખતે ખલકત હય તુમકો દેખતી.
કિબલએ જાં તુમહી તો હો કિબલે નુમા તુમ્હી તો હો
અહમદે પાક જબ કહા દિલ કો કરાર આ ગયા.
નામમે જીસ કે હય શફા નામે ખુદા તુમહીતો હો
હશર મે જબ શોર ઉઠા તબ "જલીલ" ને યહ કહા
અય મેરે શાહે મહલકા નુરે ખુદા તુમહી તો હો.

તમામ શુદ